

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

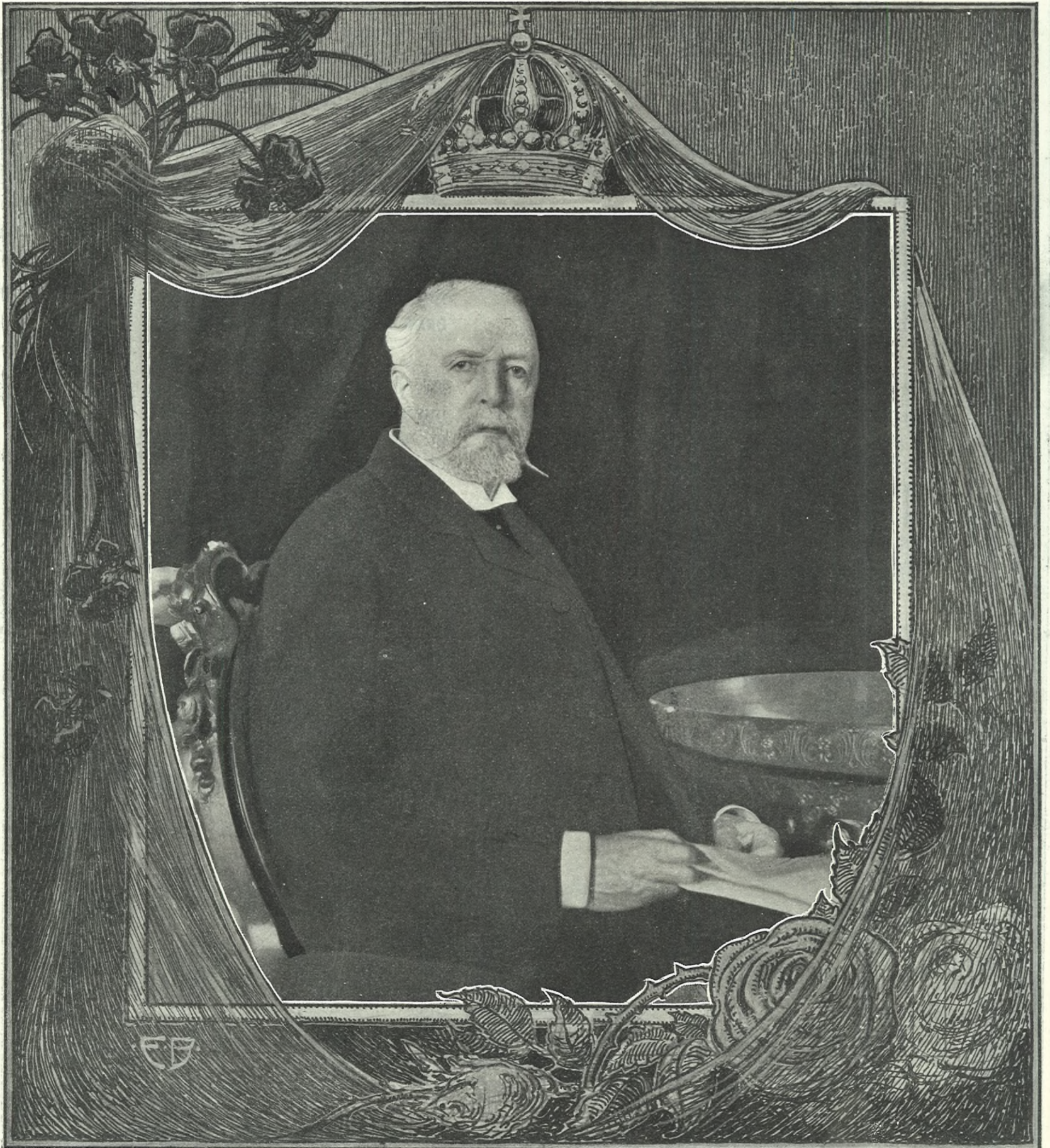

ILLÜSTRERAD TIDNING FÖR KVINNAN OCH HEMMET

GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG

HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE; JOHAN NORDLING.

OSCAR DEN ANDRE
 EFTER SENASTE, ENDAST FJORTON DAGAR FÖRE KONUNGENS DÖD TAGNA FOTOGRAFI AF HOFFOTOGRAFEN A. BLOMBERG.
 MED RAMTECKNING AF ARTISTEN E. BERGGREN.

Vid kungabåren.

HÄR BLEKNAR purpurns djupa glans,
 här falna makt och ära;
 här sänkes flagg, här fälles lans.
 här sörja Dina kära.
 Du skilts, o Konung, från Ditt land
 och från dess dunkla öden,
 och släckt är nu Din smärtas brand
 utaf hugsvalarn Döden.

Omkring Din allvarshöga borg,
 som sköljs af mörka vatten,
 Ditt Sverige dröjer nu i sorg
 så tung som vinternatten.
 Den klang af dåd, som fyllt Din tid,
 det gny, som stått däröfver,
 Din egen fröjd, Ditt hopp, Din strid
 förgängelsen nu söfver.

Dock, minnet ser Din ljusgestalt
 och hvad Du ädelt velat. —
 I gärning ingen når till allt,
 och mycket blir förfeladt.
 Det var Din brist och Din förtjänst
 att ömsom stå och falla,
 än skuggad och än ljusbeglänst,
 liksom vi människor alla.

Vi minnas främst Din ljusa håg,
 som intet lumpet gömde,
 Din blick, som fritt och öppet såg —
 hur oförrätt Du glömde.
 Vi minnas lyran i Din hand,
 den djupa hjärteglöden,
 med hvilken Du besjög Ditt land,
 dess bragder och dess öden.

Du länge tvänne kronor höll,
 till sist Din kraft gaf vika
 och en af Dina kronor föll . . .
 Då brast hos Dig tillika
 en sträng där innerst i Ditt bröst,
 den sträng, som enat Norden,
 och närmre ryckte köld och höst
 och tryckte Dig till jorden.

Det sjöd så mycken bitterhet
 i dessa vredens tider,
 men nu är stund att glömma det,
 att glömma agg och strider.
 Det vare ro omkring den bår,
 där fredsäll furste somnat!
 Hvad storm som än hans rike slår,
 hans lif är nu fullkomnad. —

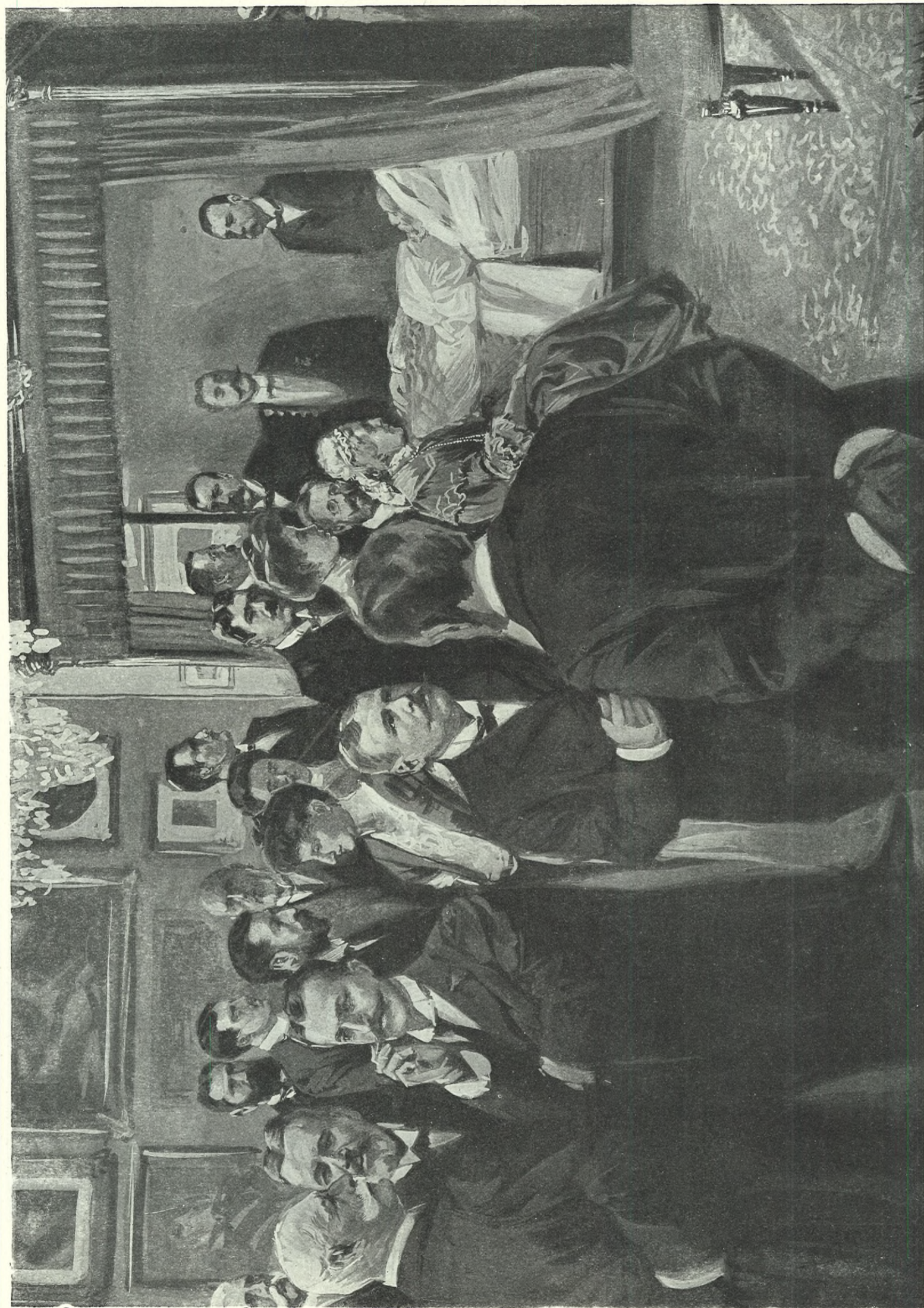
Där ligger det, hans vinterland,
 inunder vinterskyar,
 ej syns en stjärnas milda brand,
 ej ljus i bygd och byar.
 Det hviner öfver mo och fjäll
 och öfver slätt och kullar.
 I häfden vänds ett blad i kväll,
 allt medan dygnet rullar . . .

Det ljusnar nu och gryr till dag,
 de svenskes skaror samlas.
 Det hörs ur fjärran dofva slag,
 på Sveriges portar famlas.
 Med strid kanhända skall oss nå
 den nyupprunna dagen,
 men Du, o Konung, slumrar då
 i ro i sarkofagen.

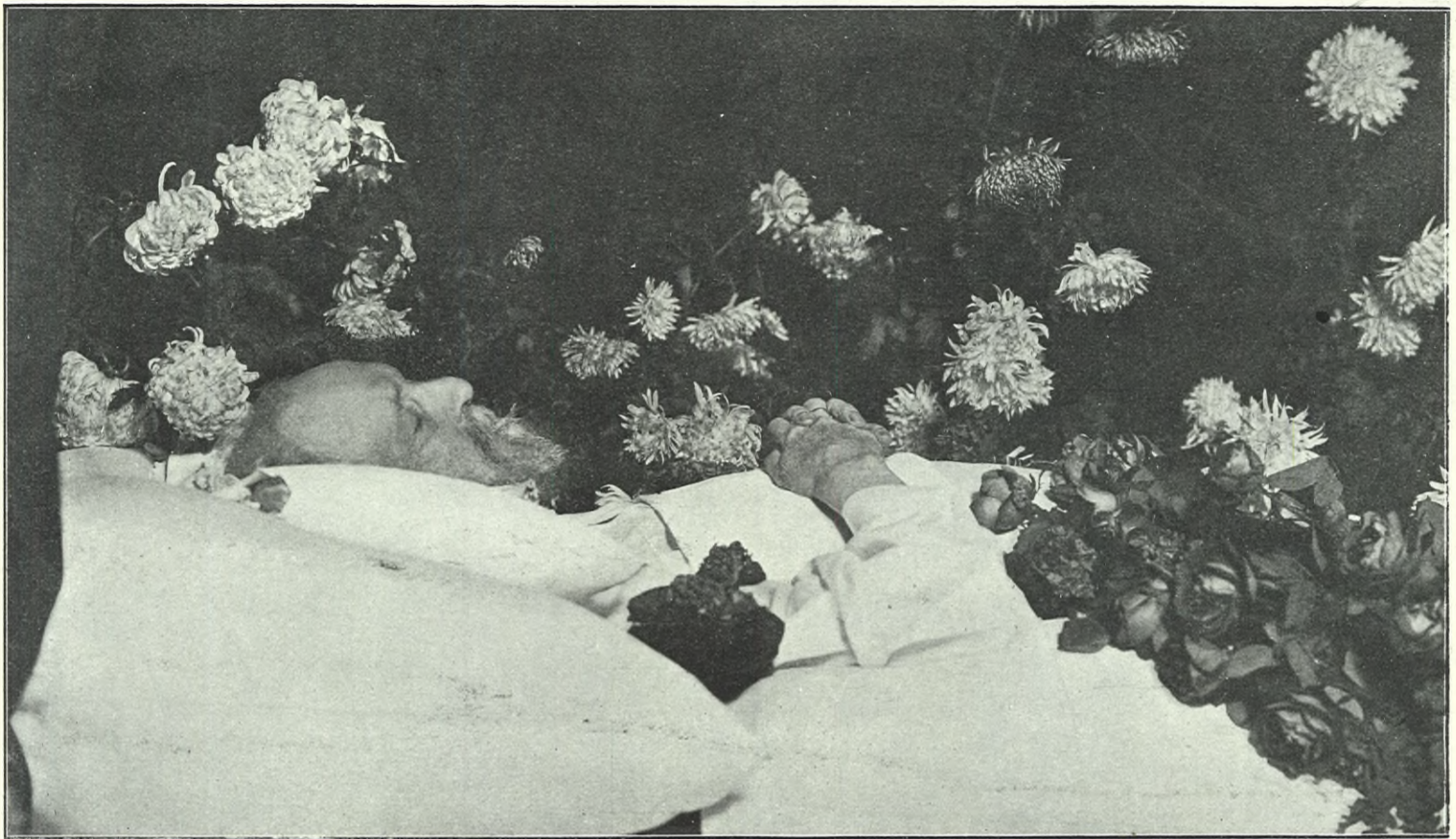
*

Fall, tacksamhetens blomstersnö,
 på gamle kungens kista,
 nedsväfvnen, hjärtats dagg och tö,
 kring honom i det sista!
 Följ, milda vind, med sång och sus,
 du sol, ditt skimmer sila,
 så skall hans väg bli skön och ljus
 och trygg hans sista hvila!

Ernst Högman.

VID KUNING OSCAR DEN ANDRES DÖDSLÄGER. ORIGINALTECKNING FÖR IDUN AF D. LJUNGDAHL. (PERSONFÖRTECKNING SE SID. 630.)

KONUNG OSCAR II PÅ DÖDSBÄDDEN. ATELIER FLORMAN FOTO.

SAMTLIGA I HUFVUDSTADEN FÖRLAGDA TRUPPER PARADERA FÖR KONUNG GUSTAF V PÅ SKEPPSBRON
NEDANFÖR LOGÅRDEN.